

ZVON

ÚNOR/FEBRUARY

2017

časopis krajanské rodiny v New Yorku

www.zvon.info

SVÁTEK OBĚTOVÁNÍ PÁNĚ V CHRÁMĚ - 2. ÚNORA

Oficiálnym menom “Rád rehoľných kanonikov”, u nás známy ako premonštráti, založil sv. Norbert z Xantenu v roku 1120. Na začiatok sa pozrieme trochu do histórie a povieme si, kto sú vlastne tí rehoľní kanonici (a kanonici vôbec). Kanonici boli kňazi, ktorí spravidla žili v spoločenstvách, alebo aspoň blízko pri sebe a stretávali sa na spoločných modlitbách breviára. Táto sa stala prax sa pomerne rozšírenou koncom prvého tisícročia, hlavne pri katedrálach (sídlach biskupov, od katedra – biskupský stolec) ale aj pri väčších kostoloch. Pointa takéhoto života bola, aby aj kňazi pôsobiaci medzi ľuďmi v pastoračii mali možnosť intenzívnejšieho duchovného života a spoločenstva. Na rozdiel od mníchov, ktorí žili prevažne na samotách a venovali sa manuálnej práci, tieto komunity kňazov pôsobili prevažne v mestách. Časom však, ako to už býva, na mnohých miestach tieto komunity zvlažneli a stali sa častokrát aj “trafikami” pre šľachticov, ktorí za status kanonika poberali plat (najmä v bohatších kráľovstvách).

Toto bol aj prípad sv. Norberta – ako člen vyššej šľachty sa už ako mladík stal kanonikom v rodnom Xantene (Svätá ríša rímska, dnešné Nemecko). Stal sa subdiakonom (čo bol dnes už neexistujúci duchovný stav), no platil si za seba nahrádnika, ktorý zaňho recitoval breviár v kapitule (zhromaždení kanonikov). Neskôr sa stal poradcom cisára pre cirkevné záležitosti.

K Norbertovmu obráteniu došlo, keď raz počas jazdy na koni tesne pred ním udel blesk a takmer ho zabil. Sv. Norbert potom zmenil svoj život od základov, odišiel z cisárskeho dvora, stal sa kňazom a istý čas pôsobil ako potulný kazateľ. V tej dobe už v Európe prebiehalo viacero reformných hnutí, hlavné z nich boli clunyjské reformy rehoľného života propagované sv. Bernardom z Clairvaux, zakladateľom cisterciánov s ktorým sa sv. Norbert osobne poznal a ktorý ho významne ovplyvnil. Potom to boli gregoriánske reformy celej Cirkvi, ktoré začali počas pontifikátu pápeža Gregora VII. a mali za cieľ obnovu celej Cirkvi. Do toho spadala aj reforma kapitúl kanonikov a na viacerých miestach začali vznikať popri svetských kanonikoch spoločenstvá takzvaných rehoľných kanonikov, ktorí sa zaväzovali žiť podľa regule sv. Augustína a okrem života v spoločenstve sa zaväzovali aj k chudobe. Ich cieľom

17. ledna jsme oslavili svátek sv. Antonína poustevníka.

Tento muž žil v Egyptě na přelomu 3. a 4. století. Pocházel z bohaté rodiny, ale už záhy v mladém věku potom, co mu zemřeli rodiče, rozdává všechno a uchyluje se do pouště, kde žije jako poustevník. Vydělává si na živobytí ruční prací a mnoho hodin tráví o samotě rozjímáním a modlitbou. Stává se tak prototypem člověka oddanému Boží věci - poustevníkem, mnichem. Teď si položme otázku - k čemu je život bez rodiny v poušti, život plný odříkání a postu, "život mimo život"? Chce to tak Bůh?

Myslím si, že ano. U některých lidí Bůh žádá toto následování a používá je potom k tomu, aby byli prospěšní pro ostatní. Bez prospěšnosti pro ostatní lidi, kteří jsou stejnou měrou povoláni k svatosti, by to nedávalo smysl. My všichni jsme povoláni k důvěrnému vztahu k Bohu stvořiteli, tím potažmo k lidem - což se rovná stát se krásnými lidmi - SVATÝMI.

Přeji Vám hezké čtení, Fr. Antonín

➡
bolo žiť duchovným životom podobným mníchom, no venovať sa namiesto manuálnej práce pastoračii a neskôr čoraz viac školstvu a zdelanostnej činnosti.

Jedno takéto spoločenstvo založil aj sv. Norbert v Prémontré, na území dnešného Francúzska (odtiaľ názov premonštráti) v roku 1120. Odtiaľ sa tieto komunity pomerne rýchlo rozšírili po celej kresťanskej Európe. Sv. Norbert sa krátko na to, v roku 1126, stal arcibiskupom v Magdeburgu a plne sa venoval pastierskej službe biskupa (vdďaka svojmu reformnému úsiliu arcibiskupa prežil niekoľko atentátov). Rád premonštrátov bol schválený ako katolícky rád v tom istom roku pápežom Honóriom II. Medzi najčastejšie činnosti rádu dnes patrí pastoračia vo farnostiach, vedenie škôl a pastoračia mládeže. Premonštrátske opátstvo v Prahe na Strahove patrí k najstarším v Európe a sú tam uložené aj relikvie sv. Norberta. Zaujímavosťou je, že na začiatku 19. storočia takmer vymrel, ostalo len 8 kláštorov a všetky na území vtedajšej Rakúskej monarchie. Dnes má rád 1000 mužských a 200 ženských členov. Sv. Norbert je taktiež patrónom všetkých rodičiek a dobrého pôrodu.

Strahov

‘COME AFTER ME’

Deacon Greg Kandra

Homily for January 22, 2017, 3rd Sunday in Ordinary Time

Friday afternoon, after people had talked about the president's speech and Melania's dress, one event took place that didn't get much attention. It should have. It happened far from the TV cameras and network coverage—though

a camera did capture this moment.

In a small office of the Capitol, General John Kelly was sworn in to be the new head of Homeland Security. He placed his left hand on a Bible, held by his wife, and raised his right hand and repeated the oath as it was administered by Vice President Pence.

But as he finished, before anything else, General Kelly paused and did something exceptional.

He blessed himself. He made the sign of the cross.

And then he shook the hand of the vice president, who congratulated him. It was a small moment, lasting just a few seconds. But it said so much—and in three significant ways.

First, it served to remind the world that we are still fundamentally a nation of people who value religion. We profess faith. We believe. The sign of the cross is something that has almost become routine at sports events—it's seen as either a good luck charm or a hastily acted gesture of gratitude for a touchdown.

But here, I think, it was something else.

It was a kind of witness. And it said something vital about who we are as Americans. At a time when Christians around the world are being persecuted, imprisoned, tortured, executed, we are blessed to live in

a country where priests and ministers and rabbis publicly pray for our president before he takes the oath of office—and where an important figure of government blesses himself after being sworn in.

Earlier today, Fr. Antonin told me he is always surprised at how much religion plays a role in our inaugural ceremonies. You never see that in the Czech Republic, he said. You don't even see it in Poland. But here, it remains a part of our tradition and our culture. It still means something.

We can't take this lightly or take this for granted.

Secondly, what General Kelly did said to anyone who saw it:

I am a Catholic. I am Christian.

In the gospel we just heard, Jesus said to a group of fisherman, "Come after me." Yesterday, a civil servant said, "I will. I do. I am one of his followers. I'm with him." I'm sure the general knows as well as anyone: it is not easy to live out one's faith in the public square. I've learned that myself. Speaking as someone who worked as a member of clergy among the most secular of professions, the news media, I can say it brings its share of challenges. But what General Kelly did was a sign that he intended to try—and that, with such a public expression of faith, he intended to be held accountable to his God. Of course, the sign of the cross is just that—a sign—and it is an empty one without action the seeks to fulfill Christ's great commandment of love. Which brings me to the final point. It is this: what General Kelly did stands as a challenge to all of us. If we have answered Christ's call to come after him, if we are baptized into the faith and commissioned to bear witness to the cross—the same cross that General Kelly used to mark himself—what are we doing about it? How are we following Christ? How are we witnessing our faith in the public square? How are we preaching mercy, repentance, resurrection and hope? How are we reflecting the light of Christ? How are we showing the face of Jesus to the world? This is part of our call.

Following Christ means more than walking in his footsteps along the Sea of Galilee. As those first apostles he called discovered: it means living like him. It means loving like him. Sometimes, he even means suffering like him. But day by day, it also means seeing those whom others so often ignore. It means respecting life, all life, at every stage. It means seeing the inherent human dignity of every person, and understanding that every person is made in the image and likeness

of God. Friday, Pope Francis sent a congratulatory message to President Trump. Along with warm words and prayers, the Holy Father said this:

“May America’s stature,” he wrote, “continue to be measured above all by its concern for the poor, the outcast and those in need who, like Lazarus, stand before our door.” Lazarus, you’ll remember, was the poor man who suffered outside the lavish home of a rich man. Given what we know of those who are taking power in Washington this week, I’m sure the comparison was not a coincidence. But beyond that, the Holy Father raises an important question for all of us. How are we caring for the Lazaruses around us? The poor, the outcast, those in need? How are we treating the small, the defenseless, the weak?

These are important reflections for all of us who claim to come after Jesus. But they are also a challenge for all those who will be serving in Washington, as well. This weekend, and in the weeks and months ahead, let us pray for our nation’s leaders—President Trump, Vice President Pence, the cabinet, all our elected officials.

And let us pray that all of us who profess ourselves as Christians—who are claimed by the cross—will remain steadfast in our faith, in our witness, and in our hope.

May we always continually answer Christ’s call to follow him with joy and with courage, so that we may always profess all that we do in the name of the Father and the Son and the Holy Spirit. Amen.

Silence

Filmový režisér Martin Scorsese natočil nový film o misionářích v Japonsku. Příběh nekončí happyendem ale ukazuje jak je velmi složité v jiném kulturním prostředí mluvit a především žít evangelium. Velmi doporučuji shlédnout tento film. Film je velmi dlouhý - 161 minut.

Fr. Antonín

Zemřeli:

V požehnaném věku 102 let zemřela v Praze paní **Anna Kučerová**. Na svou maminku s láskou vzpomíná a o modlitbu prosí její syn Dr. Paul Kučera s manželkou Ivanou. Odpočinutí věčné dej ji, Pane, a světlo věčné ať ji svítí.

*Knižka od pana kardinála Timothy M. Dolana
“Kněží pro třetí tisíciletí” je, jak už název sám napovídá, určena
především kněžím. Dovolují si však tvrdit, že může inspirovat a
prohloubit víru každého křesťana. V části knihy, kde kardinál mluví
o pokoře jsem vybral modlitbu Litanie za pokoru
od kardinála Raphaela Merry del Val:*

***Ježíši tichý a pokorný srdcem, vyslyš mě!
Učiň moje srdce, podle srdce svého.***

Od touhy, abych byl vážený

- osvobod' mne Ježíši.

Od touhy, abych byl oslavovaný

- osvobod' mne Ježíši.

Od touhy, abych byl milovaný

- osvobod' mne Ježíši.

Od touhy, abych byl středem pozornosti

- osvobod' mne Ježíši.

Od touhy, abych byl chválen

- osvobod' mne Ježíši.

Od touhy, abych měl přednost před jinými

- osvobod' mne Ježíši.

Od touhy, abych byl tázán o radu

- osvobod' mne Ježíši.

Od touhy, aby se souhlasilo s mými názory

- osvobod' mne Ježíši.

Od touhy, aby lidé chápali a uznávali mou vůli

- osvobod' mne Ježíši.

Od bázně, abych nebyl pokořován

- osvobod' mne Ježíši.

Od bázně, aby mnou lidé neopovrhovali

- osvobod' mne Ježíši.

Od bázně, aby mne lidé od sebe neodháněli

- osvobod' mne Ježíši.

Od bázně, abych nebyl tupený

- osvobod' mne Ježíši.

Od bázně, abych nebyl opomíjený

- osvobod' mne Ježíši.

Od bázně, abych nebyl zesměšňovaný

- osvobod' mne Ježíši.

Od bázně, aby se mnou lidé zacházeli nespravedlivě

- osvobod' mne Ježíši.

Aby jiní rostli ve vážnosti a já abych byl umenšován

-Ježíši, dej mi milost, abych po tom toužil.

Aby jiní byli milováni více než já

-Ježíši, dej mi milost, abych po tom toužil.

Aby se jiní uplatňovali a já abych byl odstrkován

-Ježíši, dej mi milost, abych po tom toužil.

Aby jiní byli chváleni a já zůstal nepovšimnutý

-Ježíši, dej mi milost, abych po tom toužil.

Aby se jiným dávala přednost přede mnou

-Ježíši, dej mi milost, abych po tom toužil.

Aby se jiní stávali více svatými, nežli já - jen,

když se já stanu natolik svatým, nakolik mohu

-Ježíši, dej mi milost, abych po tom toužil.

Maria, pokorná služebnice Páně, oroduj za nás.

DETEKTIV STEVEN McDONALD SVATÝ DNEŠNÍ DOBY

Santo subito! Svatý už teď!

Tak se ozývalo ze zástupů lidí na náměstí svatého Petra, kde byla vystavena rakev s papežem Janem Pavel II. Myslím si, že to samé můžeme volat i dnes při loučení s detektivem Stevenem McDonalDEM.

Hrdina policie v New Yorku byl postřelen mladíkem roku 1986. Od té doby byl ochromený na celém těle a žil přes třicet let na vozíku. Nezahořkl však, ani se neoddal beznaději. Celý zbytek života zasvětil a mluvil o odpuštění a smíření.

Jezdil po celém světě a mluvil o pokoji v Severním Irsku, na blízkém východě a v Bosně. Byl velmi znám po celé diecézi v Brooklynu. Navštěvoval školy a mluvil se studenty o jejich problémech, zvláště jak vyjít s druhými, když oni nechtějí vyjít s námi.

Setkal se také s mladíkem, který ho málem zabil v Central Parku, NY. Po deseti letech jeho vězení za pokus o vraždu, když byl propuštěn, mu nabídl pomoc při jeho návratu do společnosti. Bohužel tento mladý muž byl krátce po svém propuštění zabit při jiném incidentu.

Detektiv McDonald se neustále modlil před potratovými klinikami spolu s lidmi z hnutí „The Helpers of God’s Precious Infants“. Ať už bylo počasí jakékoli, horko nebo byl mráz, on a Msgr. Phil Reilly a další lidé z hnutí „The Helpers“ se modlili za uzdravení a zahojení ran, které vznikají prováděním potratů.

V roce 2010 oslavovali „The Helpers“ 25 let od svého vzniku. Při této příležitosti udělili McDonaldovi vyznamenání za všechnu práci pro „The Pro-life movement“.

Poprvé jsem se s McDonaldem uviděli v naší brooklynské televizi v pořadu „The Prayer Channel’s Tablet Week in Review“. Mluvili jsme tehdy o modlitbě růžence, o odpuštění, o hokeji, jak si vedou New York Rangers. Pořad byl tak úspěšný, že jsme ho prodlužovali dvakrát.

Pak jsem ho potkal ještě několikrát. Vždycky byl usměvavý. Poslední naše setkání bylo na Velký Pátek.

Zúčastnili jsme se křížové cesty, která vede přes Brooklynský most. Jeho elektrický vozíček měl problémy držet se pohromadě s kráčejícími lidmi. Jemu to však nevadilo, vytrval na cestě, kde sdílel utrpení Ježíše Krista.

Steve byl typický katolík. Jeho víra byla неотřesitelná, naděje inspirovala mnoho lidí a jeho láska byla nekonečně velká.

Narodil se v brooklynské diecézi, vyrůstal na Long Islandu a jako policista sloužil na Manhattanu v New Yorské arcidiecézi. Patřil nám všem v New Yorku. Bylo tedy správné, že jeho zádušní mše svatá byla sloužena panem kardinálem Timothem Dolanem v katedrále svatého Patrika na Manhattanu.

Když se papež Jan Pavel II. setkal se Stevenem McDonaldem v semináři svatého Josefa v Dunwoodie, bylo to jejich druhé setkání. Papež tehdy řekl:

„Myslím si, že se už známe“. Je to pravda, svatí poznají svaté....

Ed Wilkinson “The Tablet” Jan 21, 2017

9. ledna zástupci katolické a pravoslavných církví jednali v Paříži o terorismu, hodnotě člověka a náboženské svobodě. Ve dnech 9. – 12. ledna proběhlo ve francouzské metropoli již 5. Evropské katolicko-pravoslavné fórum

12. ledna Li Chunfu, právník a obhájce lidských práv v Číně, který byl propuštěný po 18 měsících z vězení, vykazuje podle lékařů znaky schizofrenie. Během věznění byl vystavený těžkému mučení a byl přinucen brát léky, které poškodily jeho psychiku. Po nějakou dobu byl také přinucený žít v kovové kleci o rozměrech dva metry čtvereční. Nyní je hospitalizovaný v nemocnici.

16. ledna Gene Cernan, an early NASA astronaut who was the last man to set foot on the moon, died. When Cernan stepped out from lunar module “Challenger” he became the 11th person to walk on the moon. His lunar module pilot, Jack Schmitt, was the 12th. But as commander, Cernan was the last to re-enter the module, making him the last person to walk on the lunar surface.

17. ledna od 17. ledna 2017 se v závěru 800. výročí založení dominikánského řádu konal v Římě mezinárodní kongres. Kardinál Dominik Duka, který je členem tohoto řádu, přednesl při zahájení kongresu na Papežské univerzitě sv. Tomáše Akvinského (Angelicum) úvodní modlitbu. V sobotu 21. ledna byl pražský arcibiskup jedním s hlavními koncelebrantů mše svaté s papežem Františkem v bazilice sv. Jana v Lateránu.

19. ledna světící biskup olomoucký, ale také autor duchovní literatury, překladatel poezie a autor řady písní v Kancionálu Mons. Josef Hrdlička dovršil 19. ledna 2017 75 let svého života.

23. ledna U.S. President Donald Trump signed a decree yesterday prohibiting the promotion of abortion with Federal funds. Therefore, international NGO's that promote abortion outside the United States, will no longer receive official financial support.

23. ledna pope Francis named Mgr Fernando Ocáriz Braña prelate of Opus Dei. The Holy Father confirmed the election of the third elective congress of the prelature in the same day.

26. ledna před 670 lety dal papež Kliment VI. svou listinou z 26. ledna 1347 souhlas k založení univerzity v Praze. Český a římský král Karel IV. pak 7. dubna následujícího roku vydal zakládající listinu pražského vysokého učení.

Blahopřejeme k narozeninám

v měsíci únor: George K. Kolasa 1. února, Helena Weirich 3. února, Libuše Král 7. února, Petr Štec 8. února, Marta Bláhová 10. února, Mathilde Halka 14. února, Anna Sikorjak 22. února, Daniela Neyland 25. února, Rev. Jindřich Kotvrda 26. února, Jarmila Weirich 27. února, Martin Vraštiak 29. února.

Děkujeme za podporu české misie a Zvonu

v minulém období přispěli: Vladimír a Jana Pavlovsky, Julie V. Conklin, N. K. Granzotti, Vladimír a Jane Brotanek, Kveta Demova, Jiří a Marta Hnízda, Dana Sáblik, Marek a Elizabeth Dospel, Zdenek a Zdenka Sádlik, William Jakovac, Tony a Helena Kocica, Libuše Král, Joseph Voves, Marta a Joseph Melko, Kucera Paul.

úmysly mší svatých v měsíci únoru 2017

datum	úmysl	dárce
1. února	Za + děkana Ludvíka Kuse	rodina Hnízдова
3. února	Na poděkování pánu Bohu - výročí svatby	rodina Kocurkova
4. února	Za + Rev. Františka Nováka	rodina Hnízдова
5. února	Za + manžela Aloise Hanáka	Milada Hanák
8. února	Za + rodiče Josefa a Josefu Klusáčkovy	Jiřina a Bohdan Kowalyk
10. února	Za + manžela JUDr. Bohumíra Bunžu	Růžena Bunžová
12. února	Za + Martu Giani	Antonia Habek
15. února	Za + manžela Josefa Zolmana	Jaroslava Zolmanová
16. února	Za rodinu Hromádku	Blažena Stránská
19. února	Za + rodiče Pavlicovy	Božena a Peter Smrčka
22. února	Za + manžela Jana Stránského	Blažena Stránská
24. února	Za + manžela	Alena B. Homolac
26. února	Za + Franka Fialu	manželé Sádlikovi

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc 110-06 Queens Blvd. Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959 - šeky na podporu pro časopis a misi: Czech Catholic Mission in NYC - na mše svaté: Rev. Antonín Kocurek - Krajanské bohoslužby jsou každou neděli v 10.30 am v dolním kostele Panny Marie Karmelské 23-25 Newtown Ave, Astoria NY příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté. Po bohoslužbách následuje společné pohoštění v Parish Hall - adresa českého kněze: Rev. Antonín Kocurek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959 - E-mail: zvonnews@gmail.com web: www.zvon.info Slovenská mše sv. každou neděli v 10.30 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.) <http://www.slovenskykostol.com>

Bývalý americký astronaut, po otci slovenského a po matce českého původu, který byl třikrát ve vesmíru. V roce 1903 jeho dědeček Štefan Čerňan se svou manželkou Annou se odstěhovali z Vysoké nad Kysucou spolu s tisícovkami jiných vystěhovalců do USA. Usadili se v Chicagu a o rok později se jim narodil syn Andrew. Když vyrostl, vzal si za manželku děvče českého původu Rozálii Cihlářovou a spolu s ní měl syna Eugena.

Po středoškolských studiích se dostal na Purdue University, kterou s titulem inženýra elektrotechniky ukončil roku 1956. Vojnu prožil u námořnictva jako pilot na letadlových lodích a několik let na základně Miramar v Kalifornii. V roce 1961 šel do Monterey na vysokou školu vojenského námořnictva (Naval Postgraduate School), kde vystudoval postgraduál a získal druhý titul leteckého inženýra. V roce 1964 byl přijat do třetí skupiny kosmonautů USA. Po výcviku byl jmenován do záložní a pak hlavní posádky Gemini 9.

První let z mysu Canaveral absolvoval jako druhý pilot v roce 1966 na palubě Gemini 9. Spolu s ním letěl velitel letu Thomas Stafford. Na oběžné dráze se přiblížili k cílovému tělesu Agena 9, plánované spojení se však kvůli poruše Ageny nepodařilo uskutečnit. Cernan zde vystoupil připoután lanem na povrch stanice (výstup EVA). Přistáli po třech dnech letu na hladině Atlantského oceánu.

Podruhé vyletěl na kosmické lodi Apollo 10 v květnu 1969. Na lodi s ním letěl opět Stafford a jako třetí člen posádky John Young. Byla to poslední prověrka před přistáním lidí na Měsíci, kolem Měsíce absolvovali 31 obletů, vyzkoušeli měsíční modul až na pár km nad povrch, poté se navrátili na Zemi po 8 dnech letu.

Třetí let byl s Apollem 17, startovali opět z mysu Canaveral, v šesté expedici byli spolu s ním Ronald Evans a Harrison Schmitt. Zatímco Evans zůstal na oběžné dráze Měsíce, Cernan s Schmittem na Měsíci přistáli a vystoupili na něj. Cernan jako 11., Schmitt jako 12. člověk na Měsíci. Cernan byl zatím posledním člověkem na povrchu Měsíce.

Na oba lety Apollo sebou vzal československou vlajku, kterou při své neoficiální a utajované návštěvě Československa v roce 1974 předal řediteli Astronomického ústavu v Ondřejově doc. Luboši Perekovi.

Eugene Cernan zdraví
americkou vlajku